

Direct na de zomervakantie hebben we geluisterd naar de bekende woorden van Jezus uit Matt.6:24-34. Tijdens de dienst zongen we uit Ps.16: 1,3, Gez.448:2,3 en 479, EL 433, Opw.123 en Taizé 'Nada te turbe'.

Heerlijk, vakantie! Geen geraas, telefoon, agenda, rekeningen, ziekenhuis.

Toch kun je je juist in je vakantie ook druk maken om wat komt. En dan sta je weer voor de gemeente en dan zie je zoveel vermoeide en bezorgde gezichten. Wij zouden allemaal zo graag minder bezorgd door het leven willen gaan.

Doe dat dan! zegt Jezus. Maak je geen zorgen!

Ja, denkt iemand, maar Jezus leefde in een andere tijd: er was geen wereldeconomie, geen computer, geen hypotheek met een looptijd van 30 jaar. Geen wonder dat Jezus kon volstaan met een eenvoudige opmerking. Maar vergis je niet: de tijd van Jezus was minstens net zo bezorgd als de onze. De mensen hadden niets om op terug te vallen.

Trouwens, een eenvoudig woord 'doet het' ook in onze tijd. Hoe verklaar je anders de toenemende interesse in allerlei oosterse wijsheden en therapieën? Daarom kan er in onze chaotische tijd misschien ook voor Jezus weer meer ruimte komen.

Maar bij Jezus moet je wel altijd door de zure appel heen: Hij zal het nooit laten om ook te attenderen op datgene wat er fout zit bij onszelf. Dus, als het gaat om bezorgdheid, zal Hij ons 'kleingelovigen' noemen. Hij wijst zonder omweg naar de bron van bezorgdheid: te weinig vertrouwen op je Vader die weet wat je nodig hebt.

Wie kan, door zich zorgen te maken, ook maar één el aan zijn lengte toevoegen? (vers 27)

Dáár zijn wij dus bang voor: dat we tekort schieten, tekort komen, te kort zijn – kortom: we zijn geobsedeerd door datgene wat er niét is.

De remedie van Jezus: intensief gaan kijken naar wat er wel is. Vogels en bloemen. Want, Gód voedt ze, Hij kleedt ze.

Sowieso komt Jezus opvallend vaak met voorbeelden uit de schepping: kijk eens hoe mooi God het gemaakt heeft en hoe 'vanzelf' het ook werkt! Dat is een prachtreactie op de slang, die Adam en Eva attendeerde op dat wat er misschien niét was (jullie zouden als God kunnen zijn...). Jezus attendeert ons op wat er voorhanden is.

En vooral is Hij er dan zelf. Ik ben er. Dat is de naam van God: Jhwh, Ik ben. Deze naam heeft Jezus op zichzelf betrokken: Ik ben de Weg, de Waarheid, het Leven, enz. Hij zegt niet: Ik zal het zijn – nee, Ik bèn dat vandaag. Jij leeft vandaag en Ik leef vandaag met jou mee.

Gesprekspunten:

1. Is er iets in deze Keek wat je heeft aangesproken, of waar je juist moeite mee hebt?
2. Wat denk je: kan een woord van God je leven veranderen? Ook als dat een heel bekend woord is? Waarom wel, of waarom niet?
3. a. Stelling: oosterse wijsheden of therapieën liggen soms heel dicht aan tegen wat Jezus hier zegt. Mee eens of niet? Bespreek eens de overkomsten en de verschillen en gebruik daarbij de tekst (vers 24-34).
b. Ben je het eens met de stelling (zie tekst hierboven) dat er voor Jezus in onze onrustige tijd weer meer aandacht kan komen?
4. Bedenk samen eens een paar beelden die Jezus ontleent aan de schepping. Waarom zouden wij van die beelden alleen al rustig kunnen worden?
5. Neemt God onze zorgen weg? Zo nee, wat dan wel?
6. Vraag elkaar eens op een volgende kringavond of de kijk-oefening van Jezus in praktijk gebracht wordt! (wie van de kring onthoudt dit...?)